

Етнічні стилі інтер'єру

Єгипетський. Основні риси:

- кольори: світло-жовтий, колір слонової кістки, вохра, беж;
- у розписі стін — характерний орнамент, що поєднує сувору геометрію смуг і зигзагів із м'якими вигинами;
- обов'язкове використання давньоєгипетських образів — сфінкса, пірамід, людських постатей із головами тварин, а також сонячного диска;
- колони, арки, пілони.

Арт-галерея

Л. Альма-Тадема. «Давньоєгипетські гравці в шахи». 1865

Л. Альма-Тадема. «Давньоєгипетська вдова». 1872

Африканський. Основні риси:

- основні кольори: коричневий, пісочний, жовтий, помаранчевий, теракотовий, цегляний, трав'яний, болотяно-зелений;
- оздоблення приміщення екзотичними породами дерева (ебенове, червоне, палісандр, венге тощо), глиняними або мідними вазами з характерним орнаментом, хутром диких тварин;
- натуральні тканини: льон, вовна, шовк, бавовна;
- меблі масивні, простих геометричних форм.

Англійський. Основні риси:

- антикварні меблі з цінних порід дерева;
- предмети декору з темного дерева;
- стримані кольори в оформленні;

- важкі штори та гардини;
- візерункові бордюри;
- дерев'яні борти на стінах;
- паркет і килими.

Арт-галерея

Інтер'єр вітальні Музею Шерлока Холмса в Лондоні

Інтер'єр з телесеріалу «Абатство Даунтон» (Великобританія, 2010—2015)

Індійський. Основні риси:

- поєднання розкоші з аскетизмом і суворістю;
- чимало малюнків і орнаментів;
- багато фактур в одному приміщенні;
- стіни пофарбовані або оштукатурені, шпалери майже не використовують;
- різьблення, інкрустація, мозаїка.

Китайський. Основні риси:

- небажані різкі, прямі лінії, гострі кути, чіткі багатокутні форми;
- чорні лакові меблі, для оздоблення дуже часто застосовують різьблення по чорному лаку, а також золочення окремих деталей меблів;
- ключові матеріали — бамбук, шовк із великою кількістю драпірування, кераміка (вази, статуї, посуд);
- провідні кольори: червоний, чорний, блакитний, жовтий, зелений;
- традиційний китайський декор: каліграфія, лакові розписи, скульптурні прикраси з натурального каменю і знаменитого китайського фарфору, натуральні китайські килими з характерним орнаментом;
- облаштування інтер'єру за принципами фен-шуй.

Це цікаво

Фен-шуй є стародавньою даоською практикою символічного освоєння простору, яка сьогодні є дуже популярною та широко застосовуваною в архітектурі та дизайні інтер'єру як Сходу, так і Заходу. У перекладі з китайської мови «фен-шуй» означає «вітер і вода», а також «геомантія». Феншуй допомагає визначити вдале місце для спорудження будинку, вирішити оптимальний план розбивки ділянки, спланувати інтер'єр квартири чи будинку, визначити призначення кімнат, вибрати планування парку або вирішити проблеми містобудування. Фен-шуй є вченням про енергетичні потоки будинку, квартири, навколишнього ландшафту та про те, як ці потоки впливають на удачу, добробут і кожен сферу людського життя.

У приміщенні, за фен-шуй, необхідну рівновагу визначають такі фактори, як орієнтація приміщення відносно сторін світу, колірне вирішення інтер'єру, форма і розмір меблів, навколишній ландшафт тощо. За допомогою технік, що використовують у фен-шуй, потрібно збалансувати енергії Інь та Ян і створити хороші умови для просування добродійної енергії Ци. Щоб досягти цього, слід, зокрема, ретельно продумати планування приміщення таким чином, щоб у ньому були присутні та гармонійно розташовані всі п'ять основних елементів: дерево, земля, вода, вогонь, метал.

Арт-галерея

Невідомий китайський художник. «Портрет містера і міс Ревелл у китайському інтер'єрі». Бл. 1780

Ф. Діллон. «Волян, що заблукав». 1878

Японський. Основні риси:

- відтінки бежевого, білий, кремовий, молочний кольори;
- мінімалізм;
- світильники круглої форми, у вигляді ліхтариків;
- низькі меблі, що тяжіють до підлоги;
- використання лише натуральних матеріалів;
- мобільність, можливість легко і швидко трансформувати приміщення.

Арт-галерея

К. Хокусаї. Японська гравюра. 1840

Інтер'єр у японському стилі з фільму «Початок» (режисер К. Нолан, 2010)

Марокканський (арабський). Основні риси:

- кольори: пісочний, помаранчевий, теракотовий, червоний (різні теплі відтінки червоного), коричневий, болотяно-зелений;
- декоративні плитки і мозаїки, що утворюють підлоговий візерунок;
- у вітальні та спальнях на підлозі обов'язкові килими;
- вироби з алюмінію, міді: марокканський ліхтар, вази, картини, зброя, статуетки, чаша для миття рук, підсвічники, світильники;
- кераміка: тарілки, глечики, інший посуд, дрібні скульптури;
- вироби з кольорового скла: дзеркала, вікна, люстри.

Арт-галерея

Р. Ернст. «Арабський мудрець». 1886

Ж.-Ж. Бенжамен-Констан. «У палаці султана». 1888

Л. Дейч. «Учений». 1895

Скандинавський. Основні риси:

- відкрита підлога (бажано, щоб усі меблі були на ніжках);
- світлі стіни і підлога, домінантні кольори: білий, світло-жовтий, блакитний;
- невелика кількість дерев'яних меблів у світлих тонах;
- цілісна дошка або ламінат на підлозі;
- невелика кількість квітів, для акцентів використовують текстиль;
- відкриті вікна: без фіранок або з фіранками з мусліну чи серпанку, які пропускають світло;
- гарне яскраве освітлення.

Це цікаво

• В останні роки визначальною характеристикою скандинавської культури стало поняття «хюґе» (hygge), що з данської можна перекласти як «затишок». Хюґе — надбання північних (скандинавських) країн і способу життя, який вони культивують: неквапливого, дизайнерськи вивіреного, наповненого теплотою.

• Протягом 2016—2017 рр. в англomовному світі опубліковано понад 10 книг на цю тему. Автор найвідомішої з них — «Hygge. Секрет данського щастя» — Майк Вікінг, засновник і керівник знаменитого Інституту дослідження щастя в Копенгагені.

• Ключовими рисами «хюґе» є згуртованість, близькість, вміння прощати, розслабленість і комфорт. Тому, щоб зробити життя комфортним і повним приємних дрібниць, потрібно брати до уваги кожен із цих елементів. По-перше, можна додати в інтер'єр більше приємних деталей: подушки, пледи, м'який килим, фотографії, книги, свічки, рослини, лампи або гірлянди. Подруге, варто навчитися виготовляти щось

власноручно: орігамі, глиняний посуд, панно, в'язані шкарпетки, плетені кошики — головне, щоб це було зроблено з любов'ю.

Український. Основні риси:

- природність, барвистість, простота і затишок;
- застосування будівельних матеріалів і тканин натурального походження (деревина, кераміка, льон, бавовна тощо);
- багато текстилю в найрізноманітніших варіаціях;
- для автентичності головним декоративним і функційним елементом приміщення може бути білена піч, декорована національним орнаментом, а також дерев'яні лави і стіл, доповнені вишитими рушниками;
- колірна палітра світла, у пріоритеті бежевий і білий фон, різні відтінки деревини, а також яскраві акцентні кольори: червоний, зелений, оранжевий, жовтий;
- грамотна стилізація (елементи історії та побуту не копіюють повністю, а застосовують для створення атмосфери національного колориту).